

Nurse practitioner in gezondheidscentrum Meerhoven

Een zeer positief resultaat van het project van de nurse practitioner in de huisartsenzorg. Hoe pakt dat uit in de praktijk? Daarvoor is LVG Nieuws op bezoek gegaan bij gezondheidscentrum Meerhoven in Eindhoven. Vanaf de start van het project in 2003 is Charlotte Dorren daar werkzaam als nurse practitioner.

'Ik zag het als een uitdaging om de verpleegkundige grenzen meer te verleggen naar het medische vlak', motiveert Charlotte haar overstap. 'Ik heb eerst gesolliciteerd bij het project en vervolgens bij de praktijk. Ik wilde heel graag het gezondheidscentrum Meerhoven als opleidingsplaats, omdat ik als wijkverpleegkundige de sociale kaart van Eindhoven goed kende. Bovendien voelde ik meteen een klik.'

Het gezondheidscentrum zag het meedoen aan het project eveneens als uitdaging. 'Binnen de SGE (Stichting Gezondheidscentra Eindhoven) zijn we graag betrokken bij innovaties', geeft huisarts Liedewei van Waes aan. 'Indertijd werd nog een huisartsentekort verwacht en wij vonden het van belang mee te werken aan de continuïteit van goede zorg.'

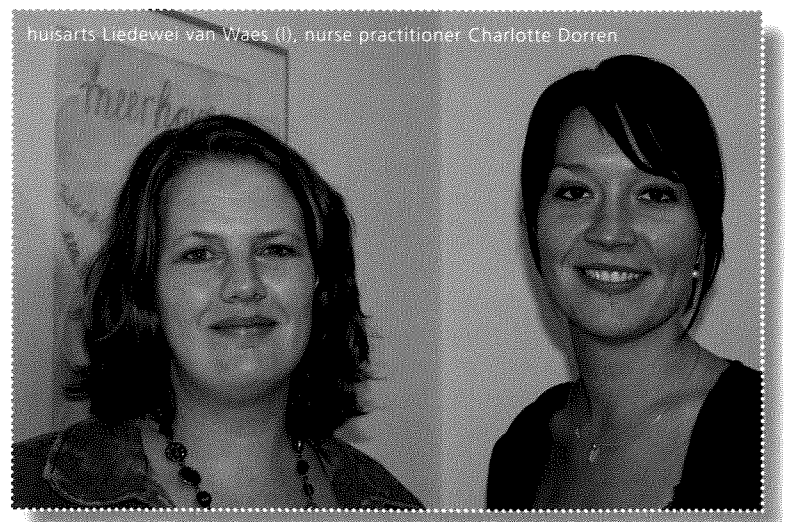
Supervisie

Tja: hoe begin je dan? 'Simpel', lacht Charlotte. 'Door mee te kijken met de huisarts, op een krukje in de spreekkamer. Naarmate de theorie tijdens de opleiding vorderde, ging ik zelf consulten voeren. In eerste instantie zes patiënten per dag. Heel uitgebreid, na afloop haalde ik de huisarts erbij en aan het eind van de dag bespraken we het nog een keer.' Dat betekende dus veel supervisie van de huisarts-opleiders. 'Inderdaad', beaamt Liedewei van Waes. 'Daar hebben we veel tijd aan besteed. Waar zitten de hiaten, welke vaardigheden zijn er al, wat gaat er goed? Met steeds een stapje terug van onze kant: van structureel meekijken via telefonisch overleg

naar zelfstandig afhandelen. Het gaat om bekwaam zijn en bekwaam voelen, maar ook om vertrouwen opbouwen.'

Afname werkdruk

De afronding van de studie zorgde voor een keuzemoment in het centrum. Gaan we ermee door of stoppen we met een nurse practitioner? 'We hebben er heel bewust bij stilgestaan', vertelt Liedewei. 'Het was al snel duidelijk dat we verder wilden met de nurse practitioner. Zij vangt de kleine klachten af, waardoor de huisartsen meer ruimte hebben voor complexe zaken, zoals psychosociale klachten.'

huisarts Liedewei van Waes (l), nurse practitioner Charlotte Dorren

NURSE PRACTITIONER: VERRIJKING VOOR DE PRAKTIJK

Charlotte haalt echt een stuk werkdruk weg uit onze praktijken. We krijgen wel kleine klachten op het spreekuur, omdat Charlotte werkzaam is voor drie huisartsenpraktijken, maar beduidend minder. Dat merken we met name als ze op vakantie is. Het is dan wel lekker om weer even wat "keeltjes" en "huidjes" te zien, maar het is heerlijk als ze weer terug is. Dat is overigens wel een spanningsveld, want

huisartsenzorg is met name gezinsgeneeskunde. Nu moet je als huisarts een stukje loslaten. Continuïteit en het voorkomen van versnippering moeten blijven gewaarborgd. We hebben daarom wel de afspraak dat Charlotte belangrijke zaken doorgeeft en er is altijd ruimte voor overleg. Anderzijds koppelen wij ook informatie terug naar Charlotte, waaronder de specialistenuitslagen van patiënten die zij heeft doorverwezen.'

Taken

Naast de taken als nurse practitioner werkt Charlotte deels ook als praktijkondersteuner. 'Die combinatie is goed', vindt ze zelf. 'In deze rol doe ik de generalistische taken, ouderenzorg en astma- en COPD-zorg. Daarnaast zijn nog twee praktijkondersteuners werkzaam voor diabeteszorg, CVR en het inventariseren van problemen bij kinderen.' In totaal werkt Charlotte 32 uur: 3 dagen spreekuur (zo'n 24 patiënten per dag) en 1 dag voor huisbezoeken, kleine projecten en al wat op haar pad komt. 'En dat is veel', lacht ze.

Medische blik

Werkt ze nu op een andere wijze dan als verpleegkundige? 'Beslist! Ik kan mijn verpleegkundige achtergrond heel goed gebruiken in deze functie, maar als nurse practitioner kijk je meer met een medische blik en beredeneer je zaken vanuit een basisgedachte. Die gestructureerde aanpak heb ik me echt eigen moeten maken.'

Tevreden patiënten

En wat vindt de patiënt ervan? Daar gaat het tenslotte om. 'Over het algemeen zijn ze heel tevreden', aldus Liedewei van Waes. 'Er zijn zelfs patiënten die specifiek naar haar toe willen, met klachten waarvoor ze echt bij de huisarts moeten zijn. Daarom is de training van doktersassistenten zo belangrijk. Zij moeten ervoor zorgen dat de patiënt bij de juiste hulpverlener terecht komt.' Nog een aandachtspunt is de bekendheid, of beter, de onbekendheid van de functienaam. Zeker omdat in deze wijk in aanbouw steeds nieuwe patiënten komen. Zij hebben vaak geen idee wat de functie inhoudt. Daarom verpreiden we folders, geven uitleg en hebben bijvoorbeeld een powerpointpresentatie in de wachtkamer. Maar dat is niet genoeg. "Een nurse wat?", klinkt het toch soms. Een nieuwe functie als deze heeft tijd nodig.'

Gerda van Beek, redacteur

